देवेभ्यो यजुषे यजुषे भवेत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते ॥ ३ ॥

तद्वा अतः पविचाभ्यामेवोत्पुनाति। यजमानो वा आज्यम्। प्राणापानौ पविचे। यजमान एव प्राणापानौ दधाति। पुनराहारम्। एवमिव हि प्राणापानौ सञ्चरतः। शुक्रमसि ज्योतिरसि तेजोऽसीत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे। चिर्यजुषा। चय इमे लोकाः ॥ ४ ॥

एषां लोकानामाप्त्यै। चिः। व्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय। अथाज्यवतीभ्यामपः। रूपमेवासामेतद्दर्शं दधाति। अपि वा उताहुः। यथा ह वै योषा सुवर्णꣳ हिरण्यं पेशलं बिभ्रती रूपाण्यास्ते। एवमेता एतर्हीति। आपो वै सर्वा देवताः ॥ ५ ॥

एषा हि विश्वेषां देवानां तनूः। यदाज्यम्। तच्चोभयोर्मीमाꣳसा। जामिः स्यात्। यद्यजुषाज्यं यजुषाप उत्पुनीयात्। छन्दसाप उत्पुनात्यजामित्वाय। अथो मिथुनत्वाय। सावित्रियर्चा। सवितृप्रसूतं मे कर्मासदिति। सवितृप्रसूतमेवास्य कर्म भवति ॥ पच्छो गायत्रिया चिःषमृद्धत्वाय। अद्भिरेवौषधीः सन्नयति।